

INSTYTUT
STUDIÓW
PODATKOWYCH

MODZELEWSKI I WSPÓLNICY

TYGODNIOWY PRZEGLĄD INFORMACJI PODATKOWYCH

Od dnia 27 kwietnia 2018 r. do dnia 3 maja 2018 r.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy Sp. z o.o.

ul. Kaleńska 8, 04-367 Warszawa

ZMIANY W PRAWIE PODATKOWYM

1) Aktualności

Podatek od nieruchomości handlowych – projekt zmian

Obecnie w Sejmie znajduje się projekt ustawy (druk nr 2291), który zakłada wprowadzenie zmian w zakresie minimalnego podatku dochodowego od nieruchomości komercyjnych zwanego dalej: „podatku od przychodów z budynków”.

W projekcie czytamy, że podatek od przychodów z budynków będzie płacony od środków trwałych w postaci budynków, które:

- stanowią własność lub współwłasność podatnika,
- jest składnikiem majątku związanym z działalnością gospodarczą,
- generują przychody z ich najmu (dzierżawy itp.) w części lub w całości,
- są położone na terytorium Polski.

W przypadku częściowego oddania budynku do użytkowania na podstawie umowy najmu podatnik będzie obowiązany do zapłaty podatku od przychodów z budynków od tej części, która została wynajęta. W przypadku podatników podatku dochodowego od osób fizycznych podatek minimalny nie będzie dotyczyć umów najmu zawieranych poza działalnością gospodarczą (tzw. najem prywatny).

Projekt ustawy zakłada zwolnienie z podatku budynków mieszkalnych, które zostaną oddane do użytkowania w ramach realizacji programów rządowych i samorządowych dotyczących budownictwa społecznego, pod warunkiem iż takie zwolnienie będzie stanowiło rekompensatę spełniającą warunki określone w decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym.

Proponuje się, aby podstawę opodatkowania stanowiła suma przychodów z poszczególnych budynków, pomniejszona o kwotę 10 000 000 zł. Powyższa kwota w przypadku podmiotów powiązanych kapitałowo w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym będzie

dzielona na te podmioty w proporcji, w jakiej przychód z budynku podatnika pozostaje w ogólnej kwocie przychodów wszystkich podmiotów powiązanych. Ponadto należy wskazać, że proponowane regulacje w zakresie podatku od przychodu z budynków będą miały zastosowanie również w przypadku, gdy podatnik bez uzasadnionych przyczyn ekonomicznych przeniesie w całości lub w części własność lub współwłasność budynku (albo odda do użytkowania w ramach umowy leasingu) w celu uniknięcia podatku od przychodów z budynków (w zakresie, w jakim zastosowanie znajdzie ta klauzula budynki lub ich części nie będą podlegały opodatkowaniu u podmiotu, który je nabył od podatnika).

2) Zdaniem eksperta

Czy można zmieniać stawki amortyzacji prawa do znaku towarowego?

Podatnicy ustalają stawki amortyzacyjne dla poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych na cały okres amortyzacji przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych. Nie można ich zmieniać w trakcie amortyzacji tych wartości.

Okres amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych: prawa do znaku towarowego oraz know-how został określony w art. 16m ust. 1 pkt 4 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych. Zgodnie z nim, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 oraz art. 16f ust. 1-3, okres dokonywania odpisów amortyzacyjnych od wartości niematerialnych i prawnych nie może być krótszy niż 60 miesięcy.

Stosownie do przepisu ust. 3 tego artykułu, podatnicy ustalają stawki amortyzacyjne dla poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych na cały okres amortyzacji przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych.

W piśmie z dnia 12 września 2006 r. (PUS.I/423/56/06) Naczelnik Podkarpackiego Urzędu Skarbowego w Rzeszowie uznał, że: „Jeżeli podatnik spełnia te warunki, to dla przyjętej wartości znaku towarowego prawidłowo zastosował stawkę amortyzacyjną w wysokości 20% (uwzględniając zapis ustawowy, że przyjęty okres użytkowania nie może być krótszy niż 60 miesięcy) i jednocześnie słusznie wskazał w świetle zapisu art. 16m ust. 3 usta-

Andrzej Łukiańczuk

Doradca podatkowy nr wpisu: 10266

Kierownik zespołu cen transferowych. Zajmuje się przede wszystkim problematyką cen transferowych oraz zagadnieniami związanymi z podatkami dochodowymi, w tym sposobami legalnej optymalizacji podatkowej w ramach restrukturyzacji podmiotów gospodarczych, a także prawem bilansowym. Wieloletni pracownik Departamentu Rachunkowości i Podatków jednego z największych podmiotów gospodarczych w Polsce. Ekonomista, swoje kwalifikacje podnosił studiując na Podyplomowym Studium Podatkowym oraz Podyplomowym Studium Rachunkowości Finansowej i Zarządczej w Szkole Głównej Handlowej. Jest także absolwentem Studium Doradców i Ekspertów Podatkowych organizowanym przez ISP.

Współautor Komentarza do ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, Restrukturyzacji spółek kapitałowych, autor publikacji w Gazecie Prawnej, a także BISP.

wy o podatku dochodowym od osób prawnych na brak możliwości obniżenia przyjętej stawki amortyzacyjnej, mimo iż stawka amortyzacji bilansowej uległa obniżeniu. A zatem, spółka nie może wydłużyć okresu amortyzacji wartości niematerialnych i prawnych mimo nowych uwarunkowań rynkowych, bowiem z treści zapisu art. 16m ust. 3 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

wynika, iż podatnicy ustalają stawki amortyzacyjne dla poszczególnych wartości niematerialnych i prawnych na cały okres amortyzacji przed rozpoczęciem dokonywania odpisów amortyzacyjnych. Oznacza to, że raz ustalonych stawek nie można zmieniać."

Andrzej Łukiańczuk
Doradca podatkowy

NAJNOWSZE ORZECZNICTWO I INTERPRETACJE PODATKOWE

1. Wyroki sądów administracyjnych

Jaki wpływ wywiera zajęcie zabezpieczające na bieg terminu przedawnienia zobowiązania podatkowego?

Dokonanie zajęcia zabezpieczającego należności pieniężnej w postępowaniu zabezpieczającym nie stanowi zastosowania środka egzekucyjnego przerywającego bieg terminu przedawnienia w rozumieniu art. 70 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (dalej określanej jako: O.p.). Tezę tej treści zawiera prawomocny wyrok NSA z dnia 9 listopada 2017 r. (I FSK 150/16).

Na wstępie przypomnieć wypada, że zgodnie z ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (dalej: „ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r.”), zajęcie egzekucyjne to czynność organu egzekucyjnego, w wyniku której organ ten nabywa prawo rozporządzania składnikiem majątkowym

zobowiązanego w zakresie niezbędnym do wykonania obowiązku objętego tytułem wykonawczym, z kolei przez zajęcie zabezpieczające – rozumie się czynność organu egzekucyjnego, prowadzącą do nabycia przez organ prawa rozporządzania składnikiem majątkowym zobowiązanego w zakresie niezbędnym do zabezpieczenia wykonania przez niego obowiązku objętego zarządzeniem zabezpieczenia, ale nieprowadzącą do przymusowego wykonania obowiązku. Postępowanie zabezpieczające ma w ten sposób charakter pomocniczy wobec postępowania egzekucyjnego; co do zasady toczy się przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego i służy stworzeniu gwarancji wykonania obowiązku w toku postępowania egzekucyjnego.

Skutki zajęcia zabezpieczającego rozważane były przez NSA w związku z postępowaniem dotyczącym podatnika prowadzącego działalność w zakresie sprzedaży hurtowej paliw i produktów pochodnych, sprzedaży detalicznej paliw do pojazdów silnikowych na stacjach

paliw oraz transportu drogowego towarów, któremu Dyrektor Izby Skarbowej w Warszawie, wcześniej zaś Dyrektor Urzędu Kontroli Skarbowej w Warszawie, zakwestionował prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktur dokumentujących dostawę towarów i usług, jako nie odzwierciedlających rzeczywistych zdarzeń gospodarczych.

Dyrektor Izby Skarbowej wyjaśnił przy tym, że – jego zdaniem – zobowiązanie podatkowe podatnika nie uległo przedawnieniu, z uwagi na zaistniałe przesłanki, w tym wszczęcie dochodzenia w sprawie o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 w związku z art. 6 § 2 i art. 61 § 1 i art. 61 § 2 ustawy z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (dalej: k.k.s.) oraz skuteczne doręczenie pisma wzywającego do stawiennictwa na przesłuchanie w sprawie podejrzenia o popełnienie przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 k.k.s. Naczelnik Urzędu Skarbowego zawiadomił podatnika, że nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia zobowiązań podatkowych m. in. w podatku od towarów i usług na skutek wystąpienia przesłanki z art. 70 § 6 pkt 1 O.p.; zawiadomienie zostało skutecznie doręczone podatnikowi.

Ponadto organ przyjął, że bieg terminu przedawnienia został przerwany na podstawie art. 70 § 4 O.p., wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony. NUS jako organ właściwy, na wniosek Dyrektora UKS, wydał bowiem decyzję o zabezpieczeniu zobowiązań podatnika oraz stosowne zarządzenia zabezpieczenia, a w ramach postępowania zabezpieczającego dokonano zajęć wierzytelności z rachunku bankowego.

WSA w Warszawie w wyroku z dnia 6 listopada 2015 r. (VIII SA/Wa 73/15) wydanym w sprawie ze skargi podatnika na decyzję Dyrektora Izby Skarbowej uznał zasadność skargi z uwagi na trafność zarzutu naruszenia przepisów art. 70 § 1, § 4 i § 6 pkt 1 O.p. W ocenie Sądu organy podatkowe obu instancji nie wykazały, że doszło do przerwania lub zawieszenia biegu terminu przedawnienia zobowiązań w podatku od towarów i usług za poszczególne miesiące 2006 r. Sąd argumentował, że w świetle art. 70 § 6 pkt 1 O.p. zawiadomienie podatnika o toczącym się postępowaniu powinno dotyczyć postępowania, które już się toczy, a nie tego, które ma być wszczęte. Tymczasem wezwanie podatnika do stawiennictwa w Urzędzie Kontroli Skarbowej celem przesłuchania w sprawie podejrzenia o nierzetelne prowadzenie ksiąg i podanie nierzetelnych danych w deklaracjach VAT-7 za poszczególne miesiące 2006 r. zostało wydane i wysłane przed wszczęciem postępowania w

sprawie. Nie można więc było – zdaniem WSA – uznać wezwania Strony do stawienia się na przesłuchanie za zawiadomienie o toczącym się postępowaniu, które jeszcze w dacie wezwania nie było wszczęte.

Również NSA w powołanym na wstępie prawomocnym wyroku z dnia 9 listopada 2017 r. (I FSK 150/16), stwierdzając niezasadność skargi kasacyjnej wniesionej od wyroku WSA w Warszawie przez Dyrektora Izby Skarbowej wskazał, że według przepisów działu IV ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. Postępowanie zabezpieczające, organ egzekucyjny dokonując zabezpieczenia nie stosuje środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 tej ustawy.

W ocenie NSA, podstawę stosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r., stanowi dopiero wszczęcie postępowania egzekucyjnego, na wniosek wierzyciela i na podstawie wystawionego przez niego tytułu wykonawczego (por. art. 26 § 1 i § 5 powołanej ustawy) oraz – w przypadku egzekucji należności pieniężnych – zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności, albo: protokół zajęcia prawa majątkowego, protokół zajęcia i odbioru ruchomości, lub protokół odbioru dokumentu, sporządzone według wzoru określonego w drodze rozporządzenia przez Ministra Finansów (por. art. 67 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r.).

Skoro zaś w świetle powyższych przepisów pojęcie środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 lit. a) 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r., odnosi się tylko do egzekucji należności pieniężnych w postępowaniu egzekucyjnym, a tym samym z wyłączeniem postępowania zabezpieczającego, to jeżeli art. 70 § 4 O.p. stanowi, iż bieg terminu przedawnienia zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony, chodzi o środek egzekucyjny zastosowany w postępowaniu egzekucyjnym, co – według NSA – wyłącza z dyspozycji tej normy zajęcie zabezpieczające w postępowaniu zabezpieczającym.

W konsekwencji NSA ocenił, że dokonanie zajęcia zabezpieczającego należności pieniężnej w postępowaniu zabezpieczającym nie stanowi zastosowania środka egzekucyjnego przerywającego bieg terminu przedawnienia w rozumieniu art. 70 § 4 O.p.

NSA dodał, że przerwanie biegu terminu przedawnienia może wystąpić w sytuacji, gdy prowadzono najpierw postępowanie zabezpieczające, a następnie – po wydaniu decyzji wymiarowej – postępowanie egzekucyjne. Dopiero jednak w momencie, gdy zostanie

wystawiony tytuł wykonawczy oraz organ poinformuje zobowiązanego o przekształceniu zajęcia zabezpieczającego w egzekucyjne, spełnione zostają przesłanki skutecznego przerwania biegu terminu przedawnienia na podstawie art. 70 § 4 O.p.

2. Interpretacje podatkowe

Odpłatne zbycie nieruchomości a źródło przychodów w podatku dochodowym od osób fizycznych

W praktyce często występują wątpliwości, do jakiego źródła przychodów należy zakwalifikować przychód z odpłatnego zbycia nieruchomości – do przychodów z działalności gospodarczej czy odrębnie określonych jako źródło przychodów z odpłatnego zbycia (nieruchomości). Ma to zasadniczy wpływ na zasady opodatkowania takiego przychodu.

Odpłatne zbycie nieruchomości tylko wówczas stanowi odrębne źródło przychodów, gdy nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej (art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.). Należy przez to rozumieć sytuację, gdy:

- zbywca w ogóle nie prowadzi działalności gospodarczej albo
- przedmiotem prowadzonej działalności gospodarczej nie jest obrót nieruchomościami.

Odpłatne zbycie nie następuje w wykonywaniu działalności gospodarczej w sytuacji, gdy rzecz (nieruchomość) nie może być uznana za towar (handlowy) u zbywcy. Przykładowo, jeśli zbywca prowadzi działalność gospodarczą w zakresie handlu artykułami tekstylnymi, to odpłatne zbycie prawa do mieszkania spółdzielczego nie będzie skutkowało powstaniem przychodu z tej działalności. Oznacza to, że podobne przychody (dochody) mogą podlegać różnym reżimom podatkowym

w zależności od tego, czy są realizowane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, czy też poza nią, a więc wtedy gdy podatnik nie prowadzi żadnej działalności gospodarczej lub prowadzi ją w innym zakresie niż uzyskany przychód.

Określenie „zbycie nieruchomości w wykonaniu działalności gospodarczej” oznacza zbywanie nieruchomości prowadzone w ramach obrotu nieruchomościami. W przeciwnym przypadku podatnicy prowadzący działalność w zakresie obrotu nieruchomościami, w tym lokalami mieszkalnymi, mogliby w ogóle nie płacić podatku, gdyby minęło 5 lat od końca roku, w którym nastąpiło nabycie nieruchomości. Byłoby to sprzeczne z zasadą równości opodatkowania przedsiębiorców, gdyż działalność polegająca na obrocie lokalami mieszkalnymi mogłaby w ogóle nie być opodatkowana. Natomiast w żadnym wypadku treść powołanych przepisów nie pozwala na opodatkowanie wyprzedazy majątku własnego (prywatnego) podatnika, na co wskazują okoliczności niniejszej sprawy. Należy wskazać, że organy podatkowe w wielu interpretacjach uznają za prawidłowe brak opodatkowania (po upływie 5 lat od końca roku podatkowego, w którym nastąpiło nabycie nieruchomości, a więc i tym samym zasadność przyporządkowania do źródła przychodów określonego w art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r.) dochodów ze sprzedaży nieruchomości wynajmowanych wcześniej w ramach prowadzonej przez podatnika działalności gospodarczej (zob. interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 25 listopada 2008 r., sygn. IPPB1/415-1041/08-4/JB, interpretacja Dyrektora Izby Skarbowej w Warszawie z dnia 21 sierpnia 2009 r., sygn. IPPB1/415-420/09-4/JB). Również w orzecznictwie sądy administracyjne prezentują podobny pogląd (np. wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 1 grudnia 2005 r., sygn. I SA/Rz 319/05).

INFORMACJE DLA PŁATNIKÓW ZUS

Podjęcie działalności gospodarczej po raz pierwszy a przysługujące ulgi

Konstytucja Biznesu jest to pakiet pięciu nowych ustaw, które wejdą w życie już 30 kwietnia br. Celem wprowadzenia nowych ustaw jest zreformowanie i

uproszczenie przepisów dotyczących prowadzenia działalności.

Zmiany, które wprowadzi Konstytucja biznesu dotyczą takich obszarów, jak:

- relacje przedsiębiorcy z urzędami i załatwianie spraw urzędowych,

- zakładanie firmy,
- zawieszenie działalności,
- zasady tworzenia prawa gospodarczego,
- obowiązki związane z prowadzeniem działalności.

Jedną z ważniejszych zmian jest ulga na start dla osób, które rozpoczynają prowadzenie działalności po raz pierwszy bądź po długiej przerwie. Osoby, które założą działalność gospodarczą, zyskają fakultatywne zwolnienie ze składek na ubezpieczenie społeczne maksymalnie przez pierwsze 6 miesięcy. Aby skorzystać z ulgi, muszą spełnić jeszcze dwa warunki:

- podjąć działalność gospodarczą po raz pierwszy albo ponownie po upływie co najmniej 60 miesięcy kalendarzowych od dnia ostatniego zawieszenia lub zakończenia działalności gospodarczej,
- nie wykonywać jej na rzecz byłego pracodawcy, na rzecz którego przed dniem rozpoczęcia działalności gospodarczej w bieżącym lub w poprzednim roku kalendarzowym początkujący przedsiębiorca wykonywał w ramach stosunku pracy lub spółdzielczego stosunku pracy czynności wchodzące w zakres wykonywanej działalności.

Skorzystanie ze zwolnienia spowoduje, że przedsiębiorca nie będzie musiał od razu zgłaszać się do obowiązkowych obecnie ubezpieczeń społecznych. Zrobi to dopiero po upływie 6 miesięcy od rozpoczęcia działalności. Nie oznacza to jednak braku jakichkolwiek kosztów prowadzenia działalności – trzeba będzie zapłacić składki na ubezpieczenie zdrowotne – to obecnie 319,94 zł miesięcznie. Aby zgłosić się do ubezpieczenia zdrowotnego, należy wypełnić druk ZUS ZZA (z kodem tytułu ubezpieczenia rozpoczynającym się cyframi 05 40).

Przedsiębiorca będzie podlegał temu ubezpieczeniu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania jej wykonywania, z wyjątkiem okresu zawieszenia działalności. W okresie zawieszenia można zgłosić się do dobrowolnego ubezpieczenia zdrowotnego.

Ponadto istotnym elementem jest to, że w czasie korzystania z ulgi na start można zgłosić do ubezpieczenia zdrowotnego także członków swojej rodziny.

Składkę na ubezpieczenie zdrowotne opłaca się od zadeklarowanej kwoty, nie niższej jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw w czwartym kwartale roku poprzedniego, włącznie z wypłatami z zysku (w 2018 r. jest to kwota 3554,93 zł). Składka na ubezpieczenie zdrowotne wynosi 9% podstawy wymiaru (w 2018 r. to 319,94 zł). Składka jest miesięczna i niepodzielna, to oznacza, że trzeba ją opłacić w pełnej wysokości niezależnie od liczby dni podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu w miesiącu.

ZUS przypomina, że jeśli oprócz indywidualnej działalności gospodarczej ubezpieczony prowadzi także inne rodzaje działalności, np. jest współnikiem spółki cywilnej, jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki jawnej, spółki komandytowej, spółki partnerskiej, wykonuje wolny zawód, działalność artystyczną bądź twórczą, od każdego rodzaju działalności należy opłacić składkę. Podobnie, jeśli oprócz indywidualnej działalności gospodarczej ubezpieczony jest współnikiem w kilku spółkach, składkę na ubezpieczenie zdrowotne zapłaci zarówno z tytułu wykonywania tej działalności, jak i odrębnie od każdej prowadzonej spółki.

Są jednak 3 grupy osób zwolnionych z obowiązku opłacania składki na ubezpieczenie zdrowotne z tytułu prowadzenia działalności w okresie ulgi na start:

- emeryci bądź renciści, których świadczenie nie przekracza miesięcznie minimalnego wynagrodzenia oraz przychody z działalności nie przekraczają miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub będą opłacać podatek dochodowy w formie karty podatkowej,
- osoby zaliczone do umiarkowanego lub znacznego stopnia niepełnosprawności, których przychody z działalności nie przekraczają miesięcznie 50% kwoty najniższej emerytury lub będą opłacać podatek dochodowy w formie karty podatkowej,
- osoby pobierające zasiłek macierzyński, którego wysokość nie przekracza miesięcznie kwoty świadczenia rodzicielskiego (w 2018 roku to 1000 zł).

DLA ZARZĄDÓW I RAD NADZORCZYCH

Różnica pomiędzy wartością majątku wniesionego do spółki komandytowej a wysokością opodatkowanego uprzednio majątku spółki jawnej

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 19 stycznia 2018 r., sygn. akt I SA/Kr 1270/17. stwierdził, że przy przekształceniu spółki jawnej w spółkę komandytową opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych podlega różnica pomiędzy wartością majątku wniesionego do spółki komandytowej a wysokością opodatkowanego uprzednio majątku spółki jawnej.

Spółka jawna w związku z planowanym przekształceniem w spółkę komandytową złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej. Wyjaśniła, że ma wątpliwość, czy od wnoszonych do nowej spółki wkładów powinna zapłacić podatek od czynności cywilnoprawnych. Podkreśliła, że w wyniku przekształcenia nastąpi jedynie zmiana formy prowadzonej działalności gospodarczej, nie zmienia się natomiast jej wspólnicy ani stan jej pasywów i aktywów. W umowie spółki komandytowej wspólnicy nie będą wnosili, jako wkładu, majątku zgromadzonego podczas funkcjonowania spółki jawnej, przewyższającego wartość pierwotnie wniesionych wkładów. Majątek ten pozostanie jednak majątkiem spółki przekształconej (spółki komandytowej), z uwagi na fakt, iż spółce przekształconej, jako następcy prawnemu będą przysługiwać wszystkie prawa i obowiązki spółki przekształconej.

W ocenie organu administracyjnego planowana zmiana formy prowadzenia działalności gospodarczej będzie w opisanych warunkach stanowić zmianę umowy spółki w rozumieniu art. 1 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 9 września 2000 r. o podatku od czynności cywilnoprawnych. W jej wyniku dojdzie do zwiększenia majątku spółki komandytowej, jej łączny majątek będzie większy niż suma wkładów wniesionych pierwotnie do spółki jawnej. W związku z tym nadwyżka wartości wkładów do spółki komandytowej nad wartością wkładów do spółki jawnej, z racji wcześniejszego jej nieopodatkowania będzie podlegała podatkowi. Podstawę opodatkowania stanowić będzie wartość wszystkich wkładów wniesionych do tej spółki w związku z przekształceniem, ze zwolnieniem od podatku tej części wkładu, która odpowiada opodatkowanej wcześniej wartości wkładów w spółce jawnej.

Wojewódzki Sąd Administracyjny uznał stanowisko organu za prawidłowe, Jednocześnie podkreślił, że podatki od czynności cywilnoprawnych podlegają również zmiany umowy spółki, jeżeli powodują one podwyższenie podstawy opodatkowania podatkiem od czynności cywilnoprawnych. W przypadku umowy spółki za jej zmianę uważa się przekształcenie lub łączenie spółek, jeżeli ich wynikiem jest zwiększenie majątku spółki osobowej lub podwyższenie kapitału zakładowego spółki kapitałowej. Podstawę opodatkowania przy umowie spółki przy przekształceniu lub łączeniu spółek stanowi wartość wkładów do spółki osobowej powstałej w wyniku przekształcenia albo wartość kapitału zakładowego spółki kapitałowej powstałej w wyniku przekształcenia lub połączenia. Zwolniona od podatku jest wówczas ta część wkładów do spółki albo kapitału zakładowego, których wartość była uprzednio opodatkowana podatkiem od czynności cywilnoprawnych lub podatkiem od wkładów kapitałowych do spółek kapitałowych.

W przedstawionym we wniosku stanie faktycznym w wyniku przekształcenia spółki jawnej w spółkę komandytową łączny majątek spółki przekształconej (komandytowej) będzie większy niż suma wkładów wniesionych pierwotnie do spółki jawnej. Majątek spółki komandytowej obejmie bowiem część majątku spółki jawnej, która nie podlegała opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych tj. niepodzielony zysk jak i mienie nabywane przez spółkę ze środków dotychczas posiadanych. W tej sytuacji opodatkowaniu będzie podlegać różnica pomiędzy wartością majątku wniesionego do spółki komandytowej a wysokością opodatkowanego uprzednio majątku spółki jawnej, tj. uprzednio opodatkowanych wkładów wniesionych do spółki jawnej.

A zatem niezależnie od tego, czy następuje przekształcenie spółki osobowej w inną spółkę osobową, czy też spółki kapitałowej w spółkę osobową, mechanizm objęcia podatkiem od czynności cywilnoprawnych tej części majątku spółki, która uprzednio nie podlegała opodatkowaniu podatkiem od czynności cywilnoprawnych, będzie niezmienny – wkładem do spółki przekształconej jest bowiem wartość całego majątku spółki przekształconej (niezależnie czy jest to spółka osobowa czy kapitałowa), który wejdzie w skład spółki przekształconej.

PODATKI I OPŁATY LOKALNE

Za garaż zaadaptowany na mieszkanie należy się niższy podatek od nieruchomości

O charakterze danego lokalu może decydować jego faktyczne wykorzystanie. Tak wynika z wyroku NSA z 17 maja 2016 r. (II FSK 1035/14).

W przedmiotowej sprawie prezydent miasta ustalił podatnikowi wysokość zobowiązania podatkowego w podatku od nieruchomości za garaż, w którym ten zamieszkiwał. Określił jednak zobowiązanie stosując stawkę jak za lokal użytkowy, która jest około 10 razy większa jak za lokal mieszkalny. Sam podatnik stwierdził jednak, że zamieszkuje w przedmiotowym garażu z zamiarem stałego pobytu, co decyduje o zmianie jego charakteru. Zarzucił, że przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości jest garaż (jako lokal mieszkalny), a nie, jak twierdzi organ, lokal użytkowy.

Decyzję prezydenta utrzymało w mocy SKO. Także WSA w Warszawie zgodził się z organami podatkowymi i wskazał, że o charakterze danego lokalu nie decyduje jego faktyczne wykorzystanie w danym przypadku, lecz przeznaczenie przypisane lokalowi na etapie architek-

tonicznego projektowania oraz realizowania procesu budowlanego. Dopiero dopełnienie przewidzianych prawem wymagań co do zmiany sposobu użytkowania budynku (lokalu) pozwoliłoby uznać, że pierwotnie przypisana funkcja użytkowa jest już nieaktualna, a w jej miejsce budynek (lokal) pełni funkcję mieszkalną. Jak podkreślił WSA, niższa stawka podatkowa przynależy lokalom mieszkalnym z definicji i zamierzeń architektonicznych, a nie lokalom mieszkalnym de facto. Zdaniem sądu pierwszej instancji gdyby zaakceptować stanowisko podatnika, że o charakterze lokalu na potrzeby jego opodatkowania przesądza faktyczne wykorzystanie tego lokalu, to kwestia tego charakteru stałaby się w praktyce nierozstrzygalna.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA. Sąd kasacyjny uchylił zaskarżony wyrok WSA oraz decyzję I i II instancji. Zdaniem NSA zupełnie niezrozumiała jawi się wypowiedź WSA, że „o charakterze danego lokalu nie decyduje jego faktyczne wykorzystanie w danym przypadku, lecz przeznaczenie przypisane lokalowi na etapie architektonicznego projektowania oraz realizowania procesu budowlanego”.

KONTAKT

W przypadku zainteresowania powyższymi informacjami i ich wpływem na państwa działalność, prosimy o kontakt:

Agata Strocka

Konsultant podatkowy

tel. (22) 517 30 69

agata.strocka@isp-modzelewski.pl

OFERTA AUDYT

Od dnia 1 stycznia 2017 r. podwykonawcy robót budowlanych wymienionych w załączniku nr 14 do ustawy o podatku od towarów i usług po raz pierwszy w historii masowo przestaną płacić VAT będąc zmuszeni wnioskować do urzędów skarbowych o zwrot podatku naliczonego. Powodować to będzie konieczność przeprowadzania natychmiastowych kontroli podatkowych przez właściwe organy, w tym przez nowe organy celno-skarbowe, które obejmą zarówno podatników składających deklaracje z kwotą zwrotu różnicy podatku, jak i ich dostawców (hurtownie materiałów budowlanych).

Podatnicy składający deklaracje ze zwrotem podatku naliczonego muszą więc podjąć niezbędne działania mające na celu zmniejszenie ryzyka wynikającego z wadliwego ich sporządzenia oraz popełnionych błędów w ewidencjonowaniu i dokumentowaniu tego podatku. Zwłaszcza wobec wejścia w życie nowych przepisów związanych z używaniem nierzetelnych faktur VAT.

Instytut Studiów Podatkowych od wielu lat świadczy usługi związane z audytem podatkowym, a zwłaszcza weryfikacji ewidencji i deklaracji VAT-7 i VAT-7K przed ich złożeniem przez podatników. W związku z powyższym oferujemy usługę weryfikacji okresowej:

- kolejnych deklaracji podatkowych (podatek należny i podatek naliczony),
 - prowadzonych ewidencji dla potrzeb sporządzenia tych deklaracji,
 - posiadanych dokumentów źródłowych za dany okres podatkowy
- celem uniknięcia ryzyka odpowiedzialności podatkowej, karnoskarbowej i karnej.

Ta weryfikacja będzie następowała **każdorazowo przed złożeniem poszczególnych deklaracji** przez podatnika. Usługa weryfikacji może być prowadzona w siedzibie podatnika, obsługującym je biurze rachunkowym lub na podstawie dokumentacji przekazanej w formie elektronicznej. Czas realizacji od 3 do 5 dni w zależności od ilości dokumentów. Cena usługi uzależniona jest od pracochłonności, a zwłaszcza ilości audytowanych dokumentów.

W przypadku pytań bądź wątpliwości pozostają do Państwa dyspozycji: Pan Andrzej Sarna, Dyrektor Działu Marketingu, tel. 22 517 30 86, andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl, Pani Agata Strocka, starszy specjalista w Dziale Audytu Podatkowego, tel. 22 517 30 69, agata.strocka@isp-modzelewski.p oraz Pani Katarzyna Wawrzonkiewicz, specjalista w Biurze Obsługi Polis Podatkowych, tel. 22 517 30 76, katarzyna.wawrzonkiewicz@isp-modzelewski.pl.

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy sp. z o.o.

Zarząd		Działy
<p>prof. dr hab. Witold Modzelewski prezes zarządu radca prawny doradca podatkowy nr 00001 tel. 22 517 30 60, 501 01 01 08 e-mail: witold.modzelewski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Doradztwa Podatkowego Mariusz Unisk tel. 22 517 30 94, 501 603 910 e-mail: maiursz.unisk@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Edukacji Jarosław Skonecki dyrektor tel. 22 517 30 60 wew. 215, 601 365 765 e-mail: jaroslaw.skonecki@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Renata Janiec-Modzelewska wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 00777 tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855 e-mail: renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dyrektor Generalny do spraw Postępowań Podatkowych Jacek Aninowski tel. 22 517 30 87 e-mail: jacek.aninowski@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Marketingu Andrzej Sarna dyrektor tel. 22 517 30 86, 501 603 907 e-mail: andrzej.sarna@isp-modzelewski.pl</p>
<p>Jerzy Bielawny wiceprezes zarządu doradca podatkowy nr 01079 tel. 22 517 30 60, 602 652 955 e-mail: jerzy.bielawny@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Departament Prawny Jacek Pyssa tel. 22 517 30 67, 501 455 500 e-mail: jacek.pyssa@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Wydawnictw Robert Fajkowski kierownik tel. 22 517 30 60 wew. 141 e-mail: robert.fajkowski@isp-modzelewski.pl</p>
	<p>Biuro Obsługi Sporów Podatkowych Katarzyna Wawrzonkiewicz dyrektor biura tel. 22 517 30 76 e-mail: biuro.obslugi@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Dział Audytu Podatkowego Agata Strocka konsultant podatkowy, główny specjalista w dziale audytu podatkowego tel. 22 517 30 69, 501 134 269 e-mail: agata.strocka@isp-modzelewski.pl</p>

Instytut Studiów Podatkowych Modzelewski i Wspólnicy - Audyt sp. z o.o.

Siedziba	Zarząd	
<p>ul. Kaleńska 8 04-367 Warszawa tel. 22 517 30 70 fax. 22 517 30 71 e-mail: audyt@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Renata Janiec-Modzelewska Prezes Zarządu Doradca Podatkowy Nr wpisu 00777</p>	<p>Beata Pytkowska Członek Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 12391</p>
	<p>Jarosław Stefaniak Wiceprezes Zarządu Biegły Rewident Nr ew. 10832</p>	

Departamenty

Departament Audytu Finansowego

Jarosław Stefaniak
Kierownictwo Departamentu
Biegły Rewident nr ew. 10832
tel. 22 517 30 70 wew. 203, 504 403 041
e-mail: jaroslaw.stefaniak@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Finansowo-Księgowej

Elżbieta Cajs
Kierownictwo Departamentu
Certyfikat Księgowy nr ew. 7367/2004
tel. 22 517 30 70 wew. 233, 506 067 205
e-mail: elzbieta.cajs@isp-modzelewski.pl

Departament Obsługi Kadrowo-Płacowej

Alicja Antos
Kierownictwo Departamentu
tel. 22 517 30 70 wew. 238, 501 603 907
e-mail: alicja.antos@isp-modzelewski.pl

Departament Doradztwa Podatkowego

Renata Janiec-Modzelewska
Kierownictwo Departamentu
Doradca Podatkowy nr ew. 00777
tel. 22 517 30 70 wew. 105, 601 225 855
renata.janiec-modzelewska@isp-modzelewski.pl

Oddziały Instytutu Studiów Podatkowych

Oddział Małopolski	Oddział Śląski	Oddział Wielkopolski
<p>Ul. Gertrudy 7/12 31-046 Kraków tel. 12 429 24 01 fax 12 423 23 00 e-mail: biuro.krakow@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Jordana 7B 40-056 Katowice tel. 32 259 71 50 fax 32 253 99 89 e-mail: biuro.katowice@isp-modzelewski.pl</p>	<p>Ul. Wiślana 53 60-401 Poznań tel. 61 843 09 21/22 tel./fax 61 848 33 48 e-mail: biuro.poznan@isp-modzelewski.pl</p>